

Samen kerken

'Heilige woede'

Bent u wel eens woedend? Of houdt u een opborrelende woede maar liever in omwille van 'de lieve vrede'?

Woedend worden lucht soms op. Woede kan helpen een onaanvaardbare situatie te veranderen. 'Heilige woede' wordt dat laatste ook wel genoemd. Woede om onrecht.

In maart ben ik met een groep masterstudenten en twee docenten van de Vrije Universiteit/Doopsgezind Seminarium naar Colombia geweest in het kader van een samenwerkingsproject rond het thema 'verzoening'. In de hoofdstad Bogotá hadden we samen met Colombiaanse studenten en een groot aantal belangstellenden colleges over de verschillende aspecten van dit thema. Verzoening is immers datgene waar dit door een lange burgeroorlog geteisterde land zo'n behoefde aan geeft. Maar verzoening is niet makkelijk in een land waar bijna elke inwoner wel op één of andere manier door het slepende conflict is beïnvloed.

We ontmoetten daar een jonge vrouw die het vuur van de 'heilige woede' in zich draagt. Ze is verbonden aan een organisatie die mensen opvangt die door guerrillagroepen of door paramilitairen van hun land en uit hun huizen zijn verjaagd en naar de steden zijn getrokken in de hoop daar werk en een onderkomen te vinden. In Colombia zijn tussen de vijf- en zes miljoen mensen ontheemd geraakt door de slepende burgeroorlog. Omdat deze mensen vaak van plek naar plek moeten verhuizen zijn velen van hen werkeloos en gaan hun kinderen doorgaans niet naar school. Die belanden op straat en vinden hun weg in criminaliteit, drugshandel of prostitutie.

Aan deze situatie wordt door de regering tot nu toe weinig gedaan. Het zijn organisaties vanuit kerken of maatschappelijke- of vredesorganisaties die hier de helpende hand bieden. De jonge vrouw Conchita die wij ontmoetten vecht voor 'haar' mensen. Haar verhalen zijn schrijnend en tijdens het vertellen vlamt de woede uit haar ogen. Ze is één en al vuur. Ze deed mij denken aan de bijbelse profeet Amos, aanklager van onrecht. Ook hij was vervuld van een soort heilige woede. Ook hij liet vaak een vlammen protest horen in situaties van corruptie en van onderdrukking van de armen in zijn land.

Ik las ooit ergens: "Bitterheid is als kanker; het vreet je op. Woede -en zeker heilige woede- is als vuur; het brandt schoon."

Ik wens ook ons hier in het relatief veilige Nederland toe dat we af en toe vervuld worden met heilige woede om het onrecht in de wereld. Tegelijk bid ik dat we niet bitter worden om het onrecht dat wij niet kunnen veranderen.

ds. Carla Borgers,
predikant van de Doopsgezinde gemeenten in Twente